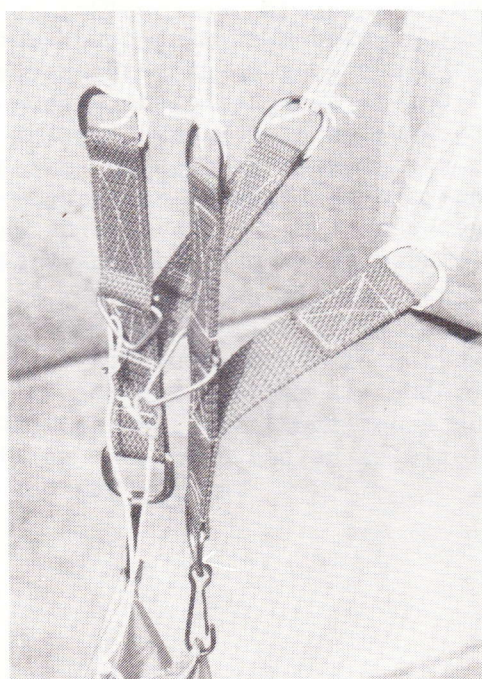

Opening in koepel en de plaats van de D-ring bij X (Tekening is niet op schaal!). De gestippelde koorden zijn $\pm 50\%$ langer dan de werkelijke diameter van de opening.

Lengte van de 16 draaglijnen is ± 1 m (onderling precies even lang maken!).
 $2 \times \text{lijn XC} \pm 95$ cm.

Het harnas: Op de punten A (de schouders) komen 2 stel V-vormig naar boven lopende banden samen. Op de 4 uiteinden B (2 voor en 2 achter) komen elk 4 draaglijnen samen. De twee punten C zijn de aangrijpingspunten voor het toom. De lijn XC dient om de juiste vorm aan de parachute te geven.

In het echte leven kan de waaghals door aan één of beide lijnen te trekken, de bolling van zijn parachute beïnvloeden, en daarmee de daalsnelheid. De vliegeraar geeft er de kenmerkende vorm mee aan deze parachute; ik heb nog niet geëxperimenteerd met het variëren van deze lijn. Opnieuw: ik houd me aanbevolen...

Zet tenslotte de zijpanelen (die natuurlijk een stabiliserende functie hebben) vast aan de juiste draaglijnen; verleng de schuine zijden met een koordje dat bevestigd wordt ongeveer halverwege de corresponderende segmenten - en dan naar buiten. Geef de moed niet op: de windsnelheid is heel kritisch!

Diderick den Bakker, Ziest